

- 3) Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87 zmienionego rozporządzeniem nr 1719/2005 oraz rozporządzeniem nr 1214/2007 należy interpretować w ten sposób, że napój o zawartości alkoholu wynoszącej 13,4 % obj., wytwarzany poprzez dodanie do Ferm Fruit cukru, aromatów, barwników, substancji smakowych, zagęszczaczy i konserwantów oraz alkoholu destylowanego, przy czym zarówno jeżeli chodzi o objętość jak i udział procentowy, jego udział nie przekracza 49 % alkoholu zawartego w napoju, podczas gdy pozostałe 51 % stanowi alkohol uzyskany w procesie fermentacji, jest objęty pozycją 2208 tej nomenklatury.

(¹) Dz.U. C 65 z 23.5.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 4 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice Queen's Bench (England & Wales) Division (Administrative Court) – Zjednoczone Królestwo) – The Queen, na wniosek: Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited/Secretary of State for Health

(Sprawa C-547/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Dyrektywa 2014/40/UE — Artykuły 7, 18 i art. 24 ust. 2 i 3 — Artykuł 8 ust. 3, art. 9 ust. 3, art. 10 ust. 1 lit. a), c) i g), art. 13 i 14 — Produkcja, prezentowanie i sprzedaż wyrobów tytoniowych — Okres ważności — Podstawa prawna: — Artykuł 114 TFUE — Zasada proporcjonalności — Zasada pomocniczości — Prawa podstawowe Unii — Swoboda wyrażania opinii — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 11)

(2016/C 243/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Queen, na wniosek: Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Limited

Strona pozwana: Secretary of State for Health

przy udziale: Imperial Tobacco Ltd, JT International SA, Gallaher Ltd, Tann UK Ltd, Tannpapier GmbH, V. Mane Fils, Deutsche Benkert GmbH & Co. KG, Benkert UK Ltd, Joh. Wilh. von Eicken GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł 24 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/40/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych i powiązanych wyrobów oraz uchylającej dyrektywę 2001/37/WE należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą utrzymać lub ustanowić dodatkowe wymogi w odniesieniu do aspektów opakowań wyrobów tytoniowych, które nie zostały zharmonizowane przez tę dyrektywę.
- 2) Artykuł 13 ust. 1 dyrektywy 2014/40 należy interpretować w ten sposób, że zabrania on umieszczenia na etykiecie opakowania jednostkowego, opakowania zbiorczego oraz na samych wyrobach tytoniowych informacji będących przedmiotem tego przepisu, nawet wówczas, gdy są one prawdziwe.

- 3) Badanie pytań prejudycjalnych przedstawionych przez High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) [wysoki sąd (Anglia i Walia), wydział ławy królowej (izba administracyjna)] nie wykazało, by istniał jakikolwiek czynnik mogący podważać ważność art. 7, art. 18 oraz art. 24 ust. 2 i 3 dyrektywy 2014/40 oraz przepisów zawartych w rozdziale II tytułu II tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 56 z 16.2.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 28 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā apgabaltiesa - Łotwa) – SIA „Oniors Bio”/Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-233/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Podpozycje 1517 90 91 i 1518 00 31 — Mieszanina olejów roślinnych ciekłych, nieprzetworzonych, nielotnych, złożona z oleju rzepakowego (88 %) i oleju słonecznikowego (12 %)]

(2016/C 243/12)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā apgabaltiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „Oniors Bio”

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1006/2011 z dnia 27 września 2011 r., należy interpretować w ten sposób, że celem stwierdzenia, czy mieszaninę olejów spożywczych tego rodzaju jak ta w postępowaniu głównym należy sklasyfikować raczej jako jadalną mieszaninę olejów roślinnych do podpozycji CN 1517 90 91, czy jako niejadalną mieszaninę olejów roślinnych do podpozycji CN 1518 00 31, należy wziąć pod uwagę wszystkie istotne aspekty sprawy w zakresie dotyczącym obiektywnych cech i właściwości owego produktu. Wśród istotnych elementów mogących uzasadniać zakwalifikowanie takiej mieszaniny jako „niejadalnej” należy rozpatrywać informacje dostarczone przez producenta mieszaniny w ramach jego zgłoszenia celnego, zgodnie z którymi to informacjami, z powodu cech technologii produkcji, nie można wykluczyć obecności w tej mieszaninie szkodliwych substancji. W tym względzie fakt, że analiza próbek pobranych z takiej mieszaniny olejów roślinnych nie wykazała obecności w niej żadnej szkodliwej substancji, sam w sobie nie wystarczy, by podważyć kwalifikację tej mieszaniny jako „niejadalnej”. Skutek taki wymaga istnienia innych istotnych dowodów, mogących podważyć prawdziwość dostarczonych przez producenta informacji dotyczących technologii produkcji omawianej mieszaniny, zawartych w tym zgłoszeniu, zgodnie z przepisami art. 62, 68 i 71 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 kwietnia 2005 r.

(¹) Dz.U. C 245 z 27.7.2015.